

Sygn. akt V Pa 54/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 r.

**Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Miniecka (spr.)
Sędziowie:	SSO Marzena Głuchowska SSO Stanisław Pilarczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Kaliszu

apelacji pozwanego (...) Sp.j. w P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 16 kwietnia 2013 r. sygn. akt IV P 303/12

w sprawie z powództwa **J. C.**

przeciwko (...) **Sp.j. w P.**

o odszkodowanie

1. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala;**

2. **nie obciąża powódki kosztami procesu.**

## UZASADNIENIE

Powódka J. C. w dniu 3 sierpnia 2012 r. złożyła pozew przeciwko (...) Spółka jawna, z siedzibą w P., domagając się, po sprecyzowaniu w toku procesu żądania, zasądzenia odszkodowania. W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż oświadczenie to wręczono jej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka jawna, z siedzibą w P., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, iż powódka w dniu 27 lipca 2012 r., o godz. 6.00, stawiała się do pracy. Około godz. 7.00 pracodawca usiłował wręczyć powódce oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy o pracę w formie pisemnej, informując powódkę co zawiera przedmiotowe pismo. Powódka odmówiła odbioru tegoż oświadczenia, a następnie o godz. 10.45 dostarczyła pozwanemu zaświadczenie lekarskie ZUS ZLA.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt IV P 303/12, Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego (...) Spółka jawna, z siedzibą w P., na rzecz powódki kwotę 4.713,90 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, rozstrzygnął o kosztach postępowania i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, co do kwoty 1.571,30 zł zasądzonej w punkcie 1 wyroku. Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujący stan faktyczny:

Powódka J. C. w dniu 21 maja 2001 r. zawarła z poprzednikiem prawnym pozwanego (...) Spółka cywilna Zakład Pracy (...) w P. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 2010 r. Po czym z powódką pozwany zawierał kolejne umowy na czas określony. W dniu 09 grudnia 2011 r. strony zawarły aneks do umowy o pracę wskazując, iż łączy ich umowa o pracę na czas nieokreślony od dnia 22 sierpnia 2011 r.

Powódka wykonywała pracę na terenie zakładu pozwanego w P. w Dziale Reklamacji na pakowni na stanowisku magazynier-pakowacz. Do jej obowiązków należało przepakowywanie towaru i sprawdzenie tego towaru – artykułów agd typu szklanki, talerze i przejrzenie tego towaru. W dziale tym, razem z powódką, na tym samym stanowisku pracy pracowały J. K., J. N., L. W., I. W. i M. L.. Wszystkie panie są zatrudnione na umowę o pracę na czas określony. Z tym, że J. K. umowę o pracę na czas określony w dniu 26 maja 2008 r. zawarła z firmą (...) Spółka cywilna z siedzibą w P., której współnikami byli współnicy pozwanej spółki jawnej – J. M. i M. M., zaś w dniu 31 października 2012 r. umowę o pracę na czas określony od 1 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. z J. M. prowadzącym działalność gospodarczą o nazwie (...). J. K. nie jest jedynym pracownikiem wykonującym pracę na terenie zakładu pozwanego, zatrudnionym przez inną firmę niż pozwana spółka.

Powódka w dniu 27 lipca 2012 r. stawiała się do pracy o godz. 6.00. Podpisała listę obecności. Przebrała się w strój roboczy i udała się na pakownię do swojego stanowiska pracy. Nikomu nie zgłaszała, aby się źle czuła czy była chora, a tym bardziej aby dysponowała zaświadczeniem lekarskim ZUS ZLA stwierdzającym jej niezdolność do pracy.

Po stawieniu się na pakowni powódka została poproszona przez kierownika działu reklamacji Z. K. do pomieszczenia socjalnego, gdzie wręczyła powódce oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy o pracę. Powódka przeczytała przedmiotowe pismo. Po czym je oddała i odmówiła potwierdzenia swoim podpisem, iż takie pismo jej wręczono. Jako przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę pozwany wskazał redukcję etatu z powodu likwidacji stanowiska pracy magazynier-pakowacz. Po wręczeniu wypowiedzenia powódka opuściła zakład pracy pozwanego, a następnie, w tym samym dniu, dostarczyła zaświadczenie lekarskie ZUS ZLA, stwierdzające jej niezdolność do pracy za okres od dnia 26 lipca 2012 r. do dnia 8 sierpnia 2012 r. z powodu choroby.

Na miejsce powódki nie został przyjęty nowy pracownik. Pozwany wybrał powódkę do zwolnienia z uwagi na jej konfliktowy charakter i brak staranności w wykonywaniu obowiązków pracowniczych.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 1.571,30 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zeznań świadków E. W. k. 77 v – 78, Z. K. k. 75 v – 76, 78 v, I. D. k. 102 v – 103, G. M. k. 103 – 104 v, S. L. k. 76 v, D. R. k. 76 v – 77, K. S. k. 77 – 77 v, M. P. k. 104 v – 105, oraz dokumentów w postaci akt osobowych powódki oraz akt osobowych J. N., L. W., M. L. i I. W., a także dokumentów na k. 30, 25 do 29, 54 do 56. Sąd odmówił wiary przesłuchaniu świadka G. M. co do okoliczności, iż wszystkie panie zatrudnione na tym samym stanowisku pracy co powódka, to pracownicy pozwanej spółki, albowiem twierdzenie świadka w sposób oczywisty pozostaje w sprzeczności z umową o pracę J. K. znajdującej się w jej aktach osobowych.

Sąd ustalając przedmiotowy stan faktyczny pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem w ocenie Sądu, w myśl art. 299 k.p.c., wszystkie okoliczności, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, zostały wyjaśnione. Ponadto strony, prawidłowo wezwane do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z ich przesłuchania na termin rozprawy w dniu 2 kwietnia 2013 r., nie stawily się (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 1998 r. w sprawie o sygn. I PKN 505/98, opubl. OSNP 2000/3/110).

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny prawnej:

W ocenie Sadu Rejonowego wręczone powódce wypowiedzenie umowy o pracę nie narusza przepisu art. 41 k.p. Powódka w dniu wręczenia wypowiedzenia umowy o pracę stawiała się do pracy, przebrała w strój roboczy i udała na pakownię do swojego stanowiska pracy. Nikomu nie zgłaszała, aby się źle czuła czy była chora. Nie poinformowała również nikogo, aby dysponowała zaświadczeniem lekarskim ZUS ZLA stwierdzającym jej niezdolność do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2001 r. w sprawie o sygn. I PKN 793/00, opubl. LEX nr 548918; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2002 r. w sprawie o sygn. I PKN 848/00, opubl. LEX nr 560529 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2004 r. o sygn. I PK 614/03, opubl. LEX nr 580266).

Jako przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie pozwany podał redukcje etatu z powodu likwidacji stanowiska pracy magazynier – pakowacz. Jak wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w ocenie Sądu Rejonowego przyczyna ta jest nieprawdziwa i tym samym w myśl art. 45 k.p. wręczone wypowiedzenie należy uznać za niezasadne.

U pozwanego spadło zapotrzebowanie na pracę pracowników na stanowisku magazynier-pakowacz na pakowni w Dziale Reklamacji. Jednakże na jednym z pięciu stanowisk pozwany korzysta z pracy najętego pracownika – J. K.. Pani ta do dnia 31 października 2012 r. była zatrudniona przez J. M.i (...) s.c., a następnie od 1 listopada 2012 r. – przez J. M., prowadzącego działalność gospodarczą o nazwie (...).

Powyższe nie pozwala, w ocenie Sądu I instancji, na stwierdzenie, aby stanowisko pracy powódki zostało zlikwidowane. Sąd Rejonowy nie ma wątpliwości, iż w sytuacji mniejszego popytu na pracę, pozwany powinien zrezygnować z usług firmy (...) s.c czy (...). W tej sytuacji bez znaczenia w ocenie Sądu Rejonowego jest okoliczność konfliktowości powódki czy jej brak staranności w wykonywaniu pracy – co stanowiło kryterium doboru pracownika do zwolnienia.

Wobec powyższego Sąd I instancji na podstawie art. 45 § 1 k.p. w związku z art. 47<sup>1</sup> k.p. zasądził odszkodowanie w wysokości jak w punkcie 1 sentencji wyroku zgodnie z żądaniem powódki.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd Rejonowy orzekł przy zastosowaniu przepisu art. 113 ust.1 w związku z art. 96 ust.1 punkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.) i art. 98 k.p.c. Wysokość opłaty ustalono w oparciu o przepis art. 13 ust.1 wyżej powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych od zmodyfikowanej wartości przedmiotu sporu.

Rygor natychmiastowej wykonalności został uzasadniony treścią art. 477<sup>2</sup> § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu wniosła strona pozwana, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie art. 233 k.p.c. polegające na:

1. sprzeczności ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez stwierdzenie, że wypowiedzenie umowy o pracę z powodu redukcji etatu było niezasadne, podczas gdy jednocześnie Sąd uznał, że u pozwanej spadło zapotrzebowanie na pracę pracowników na stanowisku magazynier-pakowacz, a w miejsce zwolnionej powódki nie został zatrudniony żaden nowy pracownik, błąd logiczny polegający na stwierdzeniu, że przyczyna wypowiedzenia umowy powódce (redukcja etatu wskutek spadku zapotrzebowania na pracę pracowników na stanowisku magazynier-pakowacz) była nieprawdziwa, przy jednoczesnym stwierdzeniu, że w przypadku mniejszego popytu na pracę pozwana powinna zrezygnować z usług firmy (...) s.c.czy (...), co w istocie łączy się z przyjęciem spadku zapotrzebowania na pracę pracowników na stanowisku magazynier-pakowacz,

2. niczym niezasadne stwierdzenie, że w sytuacji niniejszego popytu na prace pozwana powinna zrezygnować z usług firmy (...) s.c., której wspornikami byli wspólnicy pozwanej spółki jawnej - J. M.i M. M., czy firmy (...)prowadzonej przez J. M., która to czynność nie zmieniłaby sumarycznej liczby pracowników zatrudnianych przez firmy należące do J.i M. M., bowiem wiązałoby się to z wypowiedzeniem umowy o prace najętemu od tych firm

pracownikowi J. K.(od dawna wykonującej pracę magazyniera-pakowacza), będącej przy tym znacznie staranniejszym i mniej konfliktowym pracownikiem od powódki.

W związku z powyższym strona pozwana wносиła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości,
2. zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obie instancje, w tym opłaty sądowej od apelacji oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o oddalenie apelacji, obciążenie kosztami postępowania apelacyjnego i zasądzenie dodatkowo od pozwanych kwoty 10.000 zł na rzecz biednych dzieci w P.. W uzasadnieniu powódka wyraziła dezaprobatę, co do zasad postępowania pozwanego pracodawcy w stosunku do zatrudnianych pracowników.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja jest uzasadniona i zasługuje na uwzględnienie. Skarżąca słusznie podnosi zarzut naruszenia art. 233 k.p.c.

Sąd I instancji poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia, z których wynika, że u pozwanej spadło zapotrzebowanie na pracę pracowników na stanowisku magazynier- pakowacz na pakowni w Dziale Reklamacji, gdzie była zatrudniona powódka. Pozwana jako przyczynę wypowiedzenia podała redukcję etatu z powodu likwidacji stanowiska magazynier-pakowacz i na miejsce powódki nie przyjęła nowego pracownika.

Jednakże w ocenie Sadu I instancji przyczyna ta nie jest prawdziwa co powoduje, że w myśl art. 45 k.p. wypowiedzenie należy uznać za nieuzasadnione. Na jednym z pięciu stanowisk na pakowni w Dziale Reklamacji pozwana korzysta z pracy najętego pracownika – J. S., która od 1 listopada 2012 r. jest zatrudniona przez J. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), a poprzednio była zatrudniona w spółce cywilnej (...).

Powyższe, w ocenie sądu I instancji, nie pozwala na stwierdzenie, iż stanowisko powódki zostało zlikwidowane, gdyż pozwana, w sytuacji mniejszego popytu na pracę, powinna zrezygnować z usług spółki (...) czy (...). Tak wywieziony na podstawie poczynionych w sprawie ustaleń wniosek, co do nieprawdziwości przyczyny wypowiedzenia, nie jest trafny i logicznie poprawny.

W gruncie rzeczy Sąd Rejonowy przyjmuje spadek zapotrzebowania na pracę na stanowisku pakowacz-magazynier poparty ustaleniem braku zatrudnienia nowego pracownika na miejsce powódki. W ocenie Sądu I instancji w sytuacji mniejszego popytu na pracę pozwany powinien zrezygnować z usług firmy (...) s.c. czy też (...).

Wydaje się jednak, iż sugestia, że pozwana w sytuacji mniejszego popytu na pracę powinna w pierwszej kolejności zrezygnować z usług spółki (...) czy (...), stanowi ingerencję sądu w sferę organizacyjną zastrzeżoną dla pracodawcy i nie podlegającą w tym zakresie ocenie sądu pracy. Do zakresu kognicji sądu pracy nie należy dokonywanie oceny prawidłowości prowadzonej działalności poprzez korzystanie przez pracodawcę z takich rozwiązań jak możliwość korzystania z pracy pracowników zatrudnianych przez inne podmioty gospodarcze.

Wobec tego należy przyjąć, iż podana powódce przyczyna wypowiedzenia likwidacja stanowiska magazynier-pakowacz była przyczyną rzeczywistą i uzasadniała wypowiedzenie powódce umowy o pracę, jako pracownikowi, który gorzej wykonywał pracę od pracownika najętego w ramach korzystania z usług firmy (...).

W tym stanie rzeczy należało podniesiony w apelacji zarzut uznać za uzasadniony. Wobec tego na podstawie art. 386 §1 k.p.c. należało zmienić zaskarżony wyrok i żądanie powódki o odszkodowanie oddalić .

Ponieważ powódka utrzymuje się tylko z pracy dorywczej wobec tego na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 391§1 k.p.c. sąd odstawił od obciążenia jej kosztami procesu.